

**ធម្មទេសនារបស់លោកអភិបាលអូលីវីយេ
អភិបូជាអភិបូជាជំហានទីពីរនៅភ្នំពេញថ្មី
ថ្ងៃទី១៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៨
អាវុធដើម្បីភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូ**

អត្ថបទទី១៖ កណ ៩,៨-១៥
អត្ថបទទី២៖ ១សល ១,១៨-២២
ដំណឹងល្អ៖ មក ១,១២-១៥

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!

ថ្ងៃនេះព្រះយេស៊ូបានទៅវាលរហោស្ថាន ដែលជាកន្លែងមួយដែលគ្មានដើមឈើ គ្មានសត្វរស់នៅ ជាកន្លែងដែលគ្មានមនុស្សរស់នៅ។ តើព្រះយេស៊ូទៅធ្វើអ្វីនៅវាលរហោស្ថាន? ពេលយើងស្តាប់នៅក្នុងគម្ពីរដំណឹងល្អ “ព្រះអង្គគង់នៅវាលរហោស្ថាន ត្រូវមាសារតាំងល្បួងអស់រយៈពេល៤០ថ្ងៃ” ព្រះអង្គទទួលការល្បួងអស់៤០ថ្ងៃដោយសារមាសារតាំងសាកល្បងមើលទឹកចិត្តព្រះយេស៊ូ តើព្រះអង្គជាប់ជាមួយព្រះជាម្ចាស់ពិតមែនឬអត់? តើព្រះយេស៊ូមានព្រះហឫទ័តតែមួយជាមួយព្រះជាម្ចាស់ពិតមែនឬអត់?

វាលរហោស្ថាន ណែនាំឲ្យយើងនឹកឃើញដល់ជីវិតរបស់យើងទាំងអស់ ដោយសារគ្មានអ្វីដែលណែនាំឲ្យយើងសប្បាយ គ្មានអ្វីដែលណែនាំឲ្យយើងរង្វេងអារម្មណ៍ យើងត្រូវតែមូលអារម្មណ៍ដើម្បីនឹកដល់ជីវិតរបស់យើងដូចម្តេច? ជីវិតរបស់យើងណែនាំឲ្យយើងធ្វើអ្វីខ្លះ? វាលរហោស្ថាន ជាកន្លែងមួយដែលស្ងៀមស្ងាត់ដែលងាយឲ្យយើងមើលឃើញជីវិតរបស់យើង ជាពិសេសយើងអាចបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះជាម្ចាស់បាន។

អ្វីដែលសំខាន់បំផុតសម្រាប់យើងដែលកំពុងដើរតាមព្រះយេស៊ូ គឺបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះជាម្ចាស់។ ហេតុនេះហើយរដូវ៤០ថ្ងៃនេះ ជាពេលវេលាមួយឲ្យយើងចូលនៅក្នុងវាលរហោស្ថាននៃជីវិតរបស់យើង ទីមួយ សាកល្បងមើលចិត្តរបស់យើងតើយើងស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ដល់កម្រិតណា ទីពីរ ដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងយើងនឹងព្រះជាម្ចាស់។ នៅក្នុង៤០ថ្ងៃ យើងមានពេលដើម្បីឲ្យជីវិតរបស់យើងជាជីវិតថ្មី នៅពេលព្រះយេស៊ូទទួលការល្បួងហើយ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដំបូងថា “ព្រះជាម្ចាស់ក៏ហៀបនឹងគ្រងរាជ្យដែរ ចូរនាំគ្នាប្រែចិត្តគំនិតហើយជឿលើដំណឹងល្អចុះ”។ ៤០ថ្ងៃដើម្បីកែប្រែចិត្តគំនិត ៤០ថ្ងៃដើម្បីជឿលើដំណឹងល្អថែមទៀត ៤០ថ្ងៃនដើម្បីឲ្យយើងសាកល្បងមើលទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលយើងមានចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ តាម

ពិតនៅក្នុង៤០ថ្ងៃ ព្រះយេស៊ូបានចូលនៅក្នុងការប្រយុទ្ធជាមួយមាសារតាំង ការប្រយុទ្ធ ទាមទារឲ្យមានអារុធ។ សម្រាប់បងប្អូនដែលសុំឲ្យព្រះសហគមន៍ត្រាស់ហៅយ៉ាងឱ្យារិក ពេលវេលា៤០ថ្ងៃខាងមុននេះប្រហែលយើងចង់ប្រឆាំងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ យើងចង់ ប្រឆាំងជាមួយព្រះសហគមន៍ ដោយសារយើងចង់សាកល្បងមើលចិត្តរបស់យើង ស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ដល់កម្រិតណា? ដោយសារបើទទួលអគ្គសញ្ញាជ្រមុជទឹកហើយ យើងជាប់ជាមួយព្រះជាម្ចាស់អស់មួយជីវិត។

ដូច្នោះនៅក្នុង៤០ថ្ងៃ ដើម្បីចូលនៅក្នុងការតប្រយុទ្ធរបស់ព្រះយេស៊ូ យើងមានអារុធ ដើម្បីចូលនៅក្នុងការល្បួងជាមួយមាសារតាំង ដើម្បីសាកល្បងមើលជីវិតរបស់យើង ដើម្បី សាកល្បងមើលតើយើងស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ឬអត់?

អារុធទីមួយ គឺ ព្រះវិញ្ញាណជីវិត ដែលព្រះយេស៊ូបានទទួលនៅពេលទទួលពិធី ជ្រមុជទឹក ព្រះវិញ្ញាណជីវិតជាពន្លឺរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះវិញ្ញាណជីវិតជាដង្ហើម របស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលណែនាំឲ្យយើងពោរពេញដោយជីវិត ណែនាំឲ្យជីវិតរបស់យើងទៅ ជាជីវិតដ៏អស្ចារ្យ ប្លែកពីគេយើងមិនរស់នៅដោយសារមានវិញ្ញាណដទៃ យើងរស់នៅ ដោយសារវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ គ្រីស្តបរិសុទ្ធជាមនុស្សប្លែក ដោយសារយើងពោរ ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណជីវិត វិញ្ញាណរបស់យើងជាប់ជាមួយវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចា ស់។ ពេលចេញពីព្រះវិហារវិញ ពេលយើងទៅផ្ទះប្រហែលមានគេសួរ **ហេតុអ្វីគូសឈើ ក្តាប់លើថ្ងាសដូចនេះ?** ពិតមែនយើងប្លែក ដោយសារព្រះវិញ្ញាណណែនាំឲ្យយើងមាន កម្លាំង ព្រះវិញ្ញាណដែលណែនាំយើងទៅជាមនុស្សពេញលក្ខណៈ ព្រះវិញ្ញាណដែល ណែនាំឲ្យយើងពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ គឺវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ថ្ងៃនេះយើងអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណជីវិតកំពុងធ្វើដំណើរ គង់នៅជាមួយយើង ដូចធ្វើដំណើរជាមួយព្រះយេស៊ូដើម្បីឲ្យជីវិតរបស់យើងទទួលពន្លឺ មួយយ៉ាងច្បាស់លាស់ ដើម្បីឲ្យយើងដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះយេស៊ូតែម្តង។ ផ្លូវរបស់ព្រះ យេស៊ូគឺ **“ត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចព្រះយេស៊ូបានស្រឡាញ់យើងដែរ”** វិញ្ញាណ ណែនាំឲ្យយើងចេះស្រឡាញ់គ្នាដូចព្រះយេស៊ូស្រឡាញ់យើងដែរ។

អាវុធទីពីរ គឺ ការអធិដ្ឋាន នៅក្នុងរដូវ៤០ថ្ងៃនេះ ឲ្យយើងយកពេលដើម្បីអធិដ្ឋាន កុំឲ្យយើងធ្វើយូរៗម្តងពេលមានសំណាក់ធម៌។ នៅពេលយើងអធិដ្ឋានជាមួយ ផ្កានៃធម៌មេត្តាករុណានៅពេលនោះ ខ្ញុំជឿថាយើងបានភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូខ្លាំងណាស់ នៅពេលយើងប្រកាសថា “ឱព្រះយេស៊ូអើយ! ទូលបង្គំទុកចិត្តលើព្រះអង្គយ៉ាងខ្លាំងណាស់ ឱព្រះយេស៊ូអើយ! ទូលបង្គំសូមធ្វើជីវិតរបស់ទូលបង្គំលើព្រះអង្គពិតមែន ឱព្រះយេស៊ូអើយ! ទូលបង្គំស្រឡាញ់ព្រះអង្គយ៉ាងខ្លាំងមែនទែន”។ ជីវិតរបស់យើងជាគ្រីស្តបរិស័ទភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូ នៅពេលយើងអធិដ្ឋាន ពេលយើងស្ងៀមស្ងាត់ ដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះយេស៊ូយ៉ាងពិតប្រាកដ។ យើងដឹងថា អ្នកដែលអធិដ្ឋានព្រះបិតាដែលនៅស្ថានបរមសុខស្តាប់ពាក្យទូលអង្វររបស់យើងនិងឆ្លើយតប។

ថ្ងៃទី១៨ ខែកុម្ភៈ ជាថ្ងៃពិសេសមួយសម្រាប់ព្រះសហគមន៍កាតូលិក ព្រោះថាពេលពី១៦០ឆ្នាំមុន មានកូនស្រីម្នាក់ដែលមានអាយុ១៤ឆ្នាំដែលឈ្មោះប៊ែរណាដេត ពានឃើញព្រះនាងម៉ារី ១៥ដងផ្ទាល់ភ្នែក នៅទីក្រុងលូតប្រទេសបារាំង។ ពេលនោះគាត់បានដើរជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គាត់មកពីសាលាវិញ ដូចជាមានអ្វីទាក់ទាញគាត់ឲ្យចូលទៅក្នុងរូងភ្នំគាត់បានចូលហើយអធិដ្ឋានផ្កា គាត់បានឃើញយុវនារីម្នាក់ដែលសស្អាតណាស់ គាត់មិនដឹងថាជានរណា មានតែគាត់ដែលមើលឃើញមិត្តភក្តិរបស់គាត់ពីរនាក់ទៀតមើលមិនឃើញទេ។ ថ្ងៃទីពីរ ថ្ងៃទីបី គាត់បានទៅកន្លែងនោះហើយក៏បានឃើញទៀត ហើយស្រ្តីម្នាក់នោះបាននិយាយមកកាន់នាងថា “ខ្ញុំនឹងបង្ហាញខ្លួនឲ្យនាងឃើញ១៥ដង” ហើយពិតមែនគាត់បានឃើញ១៥ដងមែន។ នៅលើកទី១២ ស្រ្តីម្នាក់នោះបានប្រាប់នាងឲ្យទៅកាយដីនៅក្បែរនោះនឹងមានទឹកចេញ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ប៊ែរណាដេត បានសួរទៅស្រ្តីដែលបង្ហាញខ្លួននោះថា “តើអ្នកឈ្មោះអ្វី?” ស្រ្តីនោះឆ្លើយថា “ខ្ញុំជាអ្នកដែលគ្មានជំពាក់បាប” ប៊ែរណាដេតមិនយល់គ្មានជំពាក់បាបអ្វី ក៏បានទៅសួរលោកបូជាចារ្យម្នាក់គាត់ក៏ប្រាប់ថាមានតែព្រះនាងម៉ារីទេដែលគ្មានជំពាក់បាប ទើបដឹងថាជាព្រះនាងម៉ារី។ គាត់ពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ពីព្រះនាងម៉ារី ណែនាំឲ្យមនុស្សយើងទាំងអស់ទទួលពាក្យមួយយ៉ាងសំខាន់ពីព្រះនាងម៉ារីគឺ “សុំកែប្រែចិត្តគំនិត ព្រោះយើងជាអ្នកមានបាប” ចាប់ពីពេលនោះមក មានរាប់លាននាក់ជារៀងរាល់ឆ្នាំដែលបានធ្វើដំណើរទៅទីនោះ ដើម្បីគោរពព្រះនាងម៉ារី។ ប៉ុន្មានថ្ងៃមុន មានមនុស្សទី៧០ដែលបានទទួលការសង្គ្រោះពីព្រះនាងម៉ារីនៅ

កន្លែងនោះ តាមរយៈទឹកដែលព្រះនាងម៉ារីបានបង្ហាញឲ្យប្រើណាដេត។ មនុស្សទី៧០ នោះគឺជាបងស្រីម្នាក់ដែលគាត់ដើរមិនបានរយៈពេលយូរណាស់មកហើយ គាត់បានទៅ អធិដ្ឋានផ្កាដូចគេដូចឯងនៅកន្លែងនោះ ក្រោយមកគាត់បានចូលនៅក្នុងអាងទឹកនោះ ពេលគាត់ទៅដល់អាមាមរបស់គាត់វិញ គាត់បានបន្តអធិដ្ឋានផ្កាជាមួយក្រុមគាត់ពីរសប្តាហ៍ ក្រោយមក គាត់មានអារម្មណ៍ថាគាត់ក្តៅនៅក្នុងខ្លួន ក្រោយមកគាត់អាចដើរបានធម្មតាវិញ។ នៅគ្រប់ទីកន្លែងមានភ្នំព្រះនាងម៉ារី ប៉ុន្តែយើងទទួលបានការសង្គ្រោះពីព្រះជាម្ចាស់លុះ ត្រាតែយើងអធិដ្ឋាន ជាអារុធិទីពីរដើម្បីភ្ជាប់ជាមួយព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងពិតប្រាកដ។

អារុធិទីបី គឺ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ សូមជាប់ជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ខ្ញុំធ្លាប់សួរថា “តើបងប្អូនស្រឡាញ់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាងគេអី?” យើងសួរខ្លួនឯងថាតើមានព្រះបន្ទូលណាដែលណែនាំជីវិតខ្ញុំ ដើម្បីថ្ងៃនេះខ្ញុំសុំព្រះសហគមន៍ ត្រាស់ហៅខ្ញុំយ៉ាងឱឡារិក និងទទួលអគ្គសញ្ញាជ្រមុជទឹកនៅពេលខាងមុខ។ នៅក្នុងរដូវ ៤០ថ្ងៃនេះ ឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតយើងថែមទៀត។ ឲ្យយើងស្តាប់ព្រះបន្ទូល ដោយសារព្រះបន្ទូលជាព្រះយេស៊ូផ្ទាល់ ថ្ងៃនេះការសង្គ្រោះមានរូបរាងហើយ ដំណឹងល្អគឺព្រះយេស៊ូផ្ទាល់។ ពេលយើងស្តាប់ព្រះបន្ទូល យើងដឹងថាជីវិតរបស់ខ្ញុំមានអត្ថន័យជ្រៅណាស់ ណែនាំឲ្យខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីដឹកនាំជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ អ្វីដែលសំខាន់បំផុត ឲ្យយើងភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូ ដោយត្រៀមខ្លួនដើម្បីជួបជាមួយព្រះអង្គផ្ទាល់។

អារុធិទីបួន គឺ តមអាហារ និងចែករំលែក នៅក្នុងរដូវ៤០ថ្ងៃ ជាពេលវេលាដើម្បីតមអាហារ ដើម្បីដឹងថាជីវិតរបស់យើងត្រូវការអ្វីខ្លះដើម្បីរស់នៅត្រឹមត្រូវ។ យើងត្រូវការនឹកឃើញ នៅជុំវិញយើងមានមនុស្សជាច្រើនដែលគ្មានសំណាងដូចយើងទេ នៅក្នុងព្រះសហគមន៍យើងរកឃើញគ្រួសារមួយយ៉ាងធំ ដែលធ្វើដំណើរជាមួយយើង លើកទឹកចិត្តយើង នៅជាមួយយើង ជាពិសេសណែនាំឲ្យយើងដើរតាមផ្លូវយ៉ាងពិសេស គឺទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ដូច្នេះ យើងតមអាហារ ពេលយើងចែករំលែកជាមួយបងប្អូនឯទៀតៗ ពិតមែនយើងចូលនៅក្នុងរបៀបរបស់ព្រះយេស៊ូ ដែលបានធ្វើដំណើរពូកែមួយទៅភូមិមួយ ដើម្បីណែនាំឲ្យអ្នកជំងឺជាសះស្បើយ អ្នកស្រែកឃ្លានមានអាហារបរិបូរណ៍ អ្នកអស់សង្ឃឹមរកឃើញពន្លឺនៅក្នុងជីវិត។ យើងតមអាហារ និងចែករំលែក ដើម្បីផ្តល់សក្ខីភាព

របស់ព្រះជាម្ចាស់ឲ្យមនុស្សលោកដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់។ នេះជាអ្វីដែល
យើងចង់បង្ហាញដល់មនុស្សលោក តាមរបៀបដែលយើងរស់នៅ យើងជាមនុស្សអស្ចារ្យ
នៅក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ ដោយសារយើងបានទទួលបេសកកម្ម គឺធ្វើយ៉ាងណាឲ្យ
បងប្អូនដទៃទៀតមើលឃើញតាមរយៈជីវិតរបស់យើងថា ព្រះជាម្ចាស់ជាសេចក្តីស្រឡា
ញ់។ ខ្ញុំសូមអញ្ជើញបងប្អូនដាក់ខ្លួនទីពឹងលើព្រះជាម្ចាស់ ដូចកូនទីពឹងលើឪពុកម្តាយ ព្រះ
រាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺសម្រាប់មនុស្សដែលមានចិត្តដូចកូនក្មេង។ អាម៉ែន។